

ת"פ 34707/09/22 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י נגד עמנואל אלמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 34707-09-22 מדינת ישראל נ' אלמו (עציר)
ת"פ 55253-08-22

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י ב"כ עוה"ד רותם נבון פסח נגד
הנאשם	עמנואל אלמו ע"י ב"כ עוה"ד טל גלאון

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בהתאם להסדר טיעון דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים והורשע בהסגת גבול (7 עבירות), לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובגניבה (9 עבירות), לפי סעיפים 383+384 לחוק העונשין. לבקשת ההגנה, התבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם, שייבחן בין היתר אפשרות שילובו בקהילה טיפולית.

2. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיושג על הנאשם וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתבי האישום המתוקנים

ת.פ. 55253-08-22 - אוחז בחובו שני אישומים (להלן: התיק העיקרי)

3. ביום 20.6.2022 וביום 24.6.2022 גנב הנאשם מסופר "שפע דיל" שני קרטונים המכילים כל אחד מהם 50 שקיות קפה בסך 790 ₪.

ת.פ. 34707-09-22 - אוחז בחובו שבעה אישומים (להלן: התיק המצורף)

4. לפי האישום הראשון עד הרביעי, בארבעה מועדים בין התאריכים 2.9.2022-4.9.2022 הסיג הנאשם גבול למיני מרקט בעיקר רחובות, פתח את דלת המחסן שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב קרטונים רבים המכילים יחידות מזון (קפה, חמאה, מרגרינה, פתיתים, "ערק", טרופיות ופחיות שתייה) ומוצרי היגיינה (משחות שיניים ודאודורנטים). שווי המוצרים שגנב הנאשם 6,050.34 ₪.

5. לפי האישום החמישי עד השביעי - בשלושה מועדים בין התאריכים 31.8.2022 - 10.9.2022 לפנות בוקר הסיג הנאשם גבול לבתים פרטיים בעיר רחובות, נכנס לחצר הבית, וגנב את הרכוש הבא: טרקטורון חשמל XTR בשווי 6,500 ₪; אופניים חשמליים של חברת OM שאליה מחוברים מושב הרכבה מלפנים ומאחר, מתקן למכשיר נייד וכן קסדה בשווי כולל של 8,400 ₪ ואופני ספורט בשווי 2,000 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם ההגנה על ביטחונה של הציבור ועל זכות הקניין. בתוך כך סקרה את נסיבות ביצוע העבירות בשני כתבי האישום והדגישה את העובדה כי בנאשם אשר אין לו מורא מהחוק ושב ופוגע ברכושו של הציבור. הוטעם כי לא מדובר בתיק עוני או במי שגונב מוצרים למחייתו אלא שמדובר בדפוס פעולה חוזר שעניינו פגיעה ברכוש הזולת, הן בעלי עסק והן בעלי אנשים פרטיים. כן עמדה המאשימה על הפוטנציאל להתלקחות אלימות לנוכח המפגש האפשרי עם תושבי הבתים בשלושה מהמקרים כאשר הנאשם נכנס לחצרותיהם באישון לילה. לנוכח אלו עתרה המאשימה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, בתיק העיקרי בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר ובתיק הצירוף בין 12-24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

7. באשר לעונש בגדר המתחם, הפנתה המאשימה לגילו של הנאשם, הרשעותיו הקודמות וקיומו של מאסר מותנה (טעת/1 - טעת/2), עיקרי תסקיר שירות המבחן והעדר אופק שיקומי.

8. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה הוא 18 חודשי מאסר כולל הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

9. בא כוח הנאשם בטיעונו לא חלק על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, אך הסתייג מהמתחמים שהציגה המאשימה שאינם תואמים לטעמו, את נסיבות ביצוע העבירות או מדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך הפנה העבירות בוצעו ללא תחכום או מחשבה רבה, הנאשם גנב מוצרים שהושארו מחוץ לסופר. כן הודגש כי שווי המוצרים שנגנבו כפי המפורט בכתב האישום הוא קמעונאי ולא סיטונאי ולכן הפגיעה הממונית בבעלי העסקים נמוכה בהרבה. בא כוח הנאשם תמך עמדתו בפסיקה והדגיש כי ככל נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של המתחם במאסר מותנה גם כאשר מדובר במספר מקרים של הסגות גבול וגניבה.

10. באשר לקביעת העונש בגדי המתחם, הפנה בא כוח הנאשם לגיל הצעיר, העדר עורף משפחתי ונסיבותיו האישיות והמורכבות של הנאשם כפי העולה מהתסקיר. הודגש כי העבירות בוצעו על רקע התמכרות לסמים והנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי אך מסיבות שלא כולן תלויות בו ובפרט העדר גורמי תמיכה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

11. מטעמים אלו ביקש בא כוח הנאשם להסתפק בעונש מתון שייתן ביטוי גם לתקופת הארוכה בה שוהה הנאשם במעצר.

12. הנאשם: אני מצטער. אני מתבייש שהגעתי למצב הזה. אני לא מאמין שעשיתי את הדברים האלה.

דיון והכרעה

13. אפתח פרק זה כי מצאתי לקבוע מתחם עונש אחד לכלל האישומים בשני כתבי האישום. עסקינן בסדרת מעשים בעלי אופי דומה המתרחשים בסמיכות זמנים זה לזה והם בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים. לנוכח

הזיקה בין המעשים יש לראות בהן אירוע עברייני אחד תוך התחשבות לצורך גביית גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע. ובמובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)). דברים אלו נכונים בפרט שעתירתם המשותפת של הצדדים היא להשתת עונש אחד שיהלום את מעשיו של הנאשם בכללותם.

מתחם העונש ההולם

14. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה - והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

15. כאמור מעלה, במהלך תקופה של כמה שבועות פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על הקניין ורכוש הציבור. הנאשם גנב מכמה מקומות, הן מבתי עסק והן מחצרות של בתים פרטיים וזאת על מנת לממן את התמכרותו לסמים. מבתי העסק גנב הנאשם מוצרי צריכה ומזון, אמנם לא מדובר במוצרים יקרים באופן יחסי (וזאת מבלי להידרש לסוגיית המחיר הקמעונאי או הסיטונאי) אך אין אפשר להתעלם משווים המצטבר הנאמר בכמה אלפי שקלים. זאת ועוד, גנב הנאשם שני זוגות אופניים וטרקטורון, מבתי פרטיים גנב הנאשם אופניים, טרקטורון ואופניים חשמליים, שווי הרכוש שנגנב נאמד בסכום של כ- 17,000 ₪. הפגיעה אינה מתבטאת בחיסרון כיס ונלוות לה עוגמת נפש והפגיעה היא בעיקר בתחושת הביטחון והמוגנות.

16. באשר לענישה הנוהגת. עיון בפסיקה ובכללה הפסיקה אליה הפנו הצדדים מלמד כי במרבית המקרים, כאשר מדובר במספר עבירות של הסגת גבול לשם גניבה, נקבע הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה בעוד הגבול העליון נקבע במספר חודשי מאסר בפועל. וכמובן שאין דין גניבה של מוצרי מזון כדין גניבה של אופניים חשמליים. במקרים החמורים יותר הגבול התחתון של המתחם נקבע במאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ובעוד החלק העליון סופו במאסר בפועל.

17. להלן פסקי הדין העוסקים בגניבות אופניים, אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו. ת"פ 73930-01-19 מדינת ישראל נ' חסונה (24.3.2021); ת"פ 5796-12-13 מדינת ישראל נ' שמואל (15.12.2020); ת"פ 71029-01-17 מדינת ישראל נ' וונדה (13.12.2020); ת"פ 53642-06-18 מדינת ישראל נ' בורודטי (6.12.2020); ת"פ 8616-04-17 מדינת ישראל נ' לואי (18.10.2020); ת"פ 36373-03-17 מדינת ישראל נ' טימושנקו (6.7.2020); ת"פ 59991-11-17 מדינת ישראל נ' לוי (31.12.2019); ת"פ 1935-11-18 מדינת ישראל נ' אל עבד (15.9.2019); ת"פ 60129-12-16 מדינת ישראל נ' שושנה (10.7.2019); ת"פ 10925-10-18 מדינת ישראל נ' סוקולוב (13.6.2019); ת"פ 6520-08-15 מדינת ישראל נ' בורדטי (22.5.2019); ת"פ 8575-01-18 מדינת ישראל נ' אבו בלאל (15.5.2019); ת"פ 43755-04-17 מדינת ישראל נ' ביטון (1.1.2019).

18. להלן פסקי הדין העוסקים בגניבה מחניות אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו. עפ"ג 18259-10-17 חודצקי נ' מדינת ישראל (19.2.2018); עפ"ג 13266-02-21 אבידן נ' מדינת ישראל (5.4.2021); ע"פ 13434-11-19 יהודה נ' מדינת ישראל (4.2.2020); ת"פ 5796-12-13 מדינת ישראל נ' שמואל (15.12.2020); ת"פ 41799-08-17 מדינת ישראל נ' ראובן (10.9.2020); ת"פ 47278-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.2019); ת"פ 21632-07-17 מדינת ישראל נ' בצור (22.5.2019); ת"פ 20773-03-16 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.2019).

טרוקל (14.5.2019); ת"פ 3976-01-16 מדינת ישראל נ' עטיאס (9.7.2018).

19. ראו למשל: עפ"ג 60493-08-19 איונוב נ' מדינת ישראל (6.11.2019); עפ"ג 4525-07-17 דדון נ' מדינת ישראל (25.9.2017); ת"פ 5842-08-19 מדינת ישראל נ' מוזזהר (20.4.2021); ת"פ 5546-02-20 מדינת ישראל נ' רדואן (15.2.2021); ת"פ 43382-04-17 מדינת ישראל נ' אל סיד (21.12.2020); ת"פ 45604-08-16 מדינת ישראל נ' מלניקוב (19.1.2020); ת"פ 57950-10-17 מדינת ישראל נ' ברגרט (11.12.2019); ת"פ 10925-10-18 מדינת ישראל נ' סוקולוב (13.6.2019); ת"פ 32842-10-17 מדינת ישראל נ' אדרי (31.3.2019); ת"פ 33768-02-16 מדינת ישראל נ' קריספיל (28.11.2018); ת"פ 5614-04-16 מדינת ישראל נ' שמחי (22.10.2018); ת"פ 54097-07-15 מדינת ישראל נ' עמר (18.7.2018); ת"פ 22691-08-16 משטרת ישראל נ' כהן (17.7.2017); ת"פ 56657-09-14 מדינת ישראל נ' לוי (2.3.2017).

20. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עייתי בפסיקה שהציגו הצדדים ואין בה כדי להעלות או להוריד מהקו שהוצג מעלה ועל מנת שלא להלאות לא אפרט.

21. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים שהיא בינונית נמוכה ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6-18 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לא לחוק העונשין) כדלקמן:

23. הנאשם, יליד 1996, רווק, חסר מקצוע ונעדר כתובת מגורים קבועה. נסיבותיו האישיות מורכבות, הוא הבכור מבין שישה אחים ואחיות, הוריו התגרשו בצעירותו, לדבריו על רקע קונפליקטים, מתיחות ואלימות. הנאשם אינו מצוי בקשר עם האב, אמו בשנות ה-40 לחייה ועובדת כסייעת בגן ילדים. סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, נטל טיפול תרופתי בגין קשיי למידה ובעיות התנהגות. כבר בגיל 11 החל הנאשם לצרוך חומרים פסיכו-אקטיביים והתקשה להיענות לגבולות המסגרת הלימודית ולקבל סמכות. על רקע זאת, שולב במסגרת חינוך חוץ ביתית.

24. הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום המתוקנים, מבלי שגובשה הסכמה בין הצדדים באשר לעונש שראוי שיושט עליו. היה בהודאה זו לחסוך זמן שיפוטי יקר וחשוב מכך יש בהודאה זו ללמד על לקיחת אחריות והפנמת הפסול במעשיו. הנאשם נטל אחריות גם בפני קצינת המבחן, מסר כי ברקע למעשיו התמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים ועל מנת לממן השימוש בהם - ביצע את העבירות. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן הבנה באשר לחומרת מעשיו והמניעים להם וכן ביטא רצון להשתלב בתחום ההתמכרויות. ולדבריו עובר למעצרו פנה לגורמי הרווחה בעיר מגוריו אך נעצר בטרם הספיק להתחיל בהליכים טיפוליים.

25. לחובת הנאשם עומדות שתי הרשעות קודמות. האחת, משנת 2017 בגין היעדרות מן השרות בגינה נדון לריצוי עונש מאסר בפועל ועונשים נלווים. הרשעה נוספת מיום 7.2.2022 בגין עבירות רכוש ואיומים שבוצעו בשנת 2021, בגינה נדון לריצוי עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים ועונשים נלווים. בגין הרשעתו זו עומד ותלוי נגד הנאשם מאסר מותנה בן 3 חודשים. העובדה כי הנאשם שב ובצע את העבירות המיוחסות לו זמן קצר לאחר שחרורו מהכלא מלמדות על כך שההליכים הפליליים אינם מהווים גורם מרתיע ומציב גבול. ולנוכח חומרת העבירות קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

26. מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה מורכבת של נאשם צעיר שגדל במסגרת משפחתית טעונה, נחשף ל אלימות, נעדר דמות אבהית וכל אלו השליכו על תפקודו והתנהגותו. מתמודד עם תחושת נטישה ודחיה, דימוי עצמי נמוך, ובהיעדר יכולת להתמודד עם קשייו החל לצרוך חומרים פסיכו אקטיביים ופיתח דפוסים התמכרותיים. שירות המבחן התרשם כי הצהרותיו של הנאשם בדבר רצונו בטיפול כנות ואולם הוא נעדר גורמי תמיכה משמעותיים בסביבתו, וישנם קשיים רגשיים כמו גם קשיים להיענות לסמכות ולתפקד באופן תקין במסגרות, כפי שנדרש במסגרת טיפולית אינטנסיבית. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעיתוי הנוכחי. עם זאת, לא ניתן לומר כי מדובר במקרה בו אפסה התקווה לשינוי ולשיקום ויש לקוות כי הנאשם ישכיל להשתלב בהליכי שיקום בין כותלי הכלא ולמצער עם שחרורו מהכלא.

27. נותר איפוא להכריע בסוגיית המאסר המותנה. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר. ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית ובין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה כך תטה הכף לטובת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 ריאה מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017)). בנסיבות העניין וחרף ריבוי העבירות אשר בוצעו זמן קצר לאחר שחרור של הנאשם מריצוי עונש המאסר, המלמד כי ההליך הפלילי אינו מרתיע דיו, מצאתי לחפוף את עונש המאסר לעונש שיוטל כאן ומשום ההודאה ונטילת האחריות ומתוך כוונה לעודד את הנאשם להמשיך ולנסות להשתלב בטיפול בין כותלי הכלא ולמצער לאחר שחרורו ממאסר.

28. תוצאה

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים מת.פ 36456-12-21 מיום 7.2.2022 בן 3 חודשים בחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף א' לעיל. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע;

ד. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון;

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק .

ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, במעמד הצדדים.